

1792

VRIJGESTELD VAN HET GRIFFIERECHT
Afschrift ter kennisgeving in
uitvoering van art. ...*Art. 1792*.....
s. *M. J. Verschueren*

KG - 05/12/2007 - B - KA

In de zaak 07/2038/A

Rep. nr. 2007/16 118

V.Z.W. WILLOO (Werkgroep rond de Impact van de Luchthaven Oostende op de Omgeving), K.B.O. 0447.935.607, waarvan de zetel gevestigd is te 8400 Oostende, Kruidentstraat 19

woonstikouze daende bij haar raadsman hierna vermeld

ciseres, hebbende als raadsman meester J. Verstraeten, advocaat te 3000 Leuven, Vaartstraat 70

t e g e n :

HET VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, zijnde aan het kabinet van de Minister-President, waarvan de kantoren gevestigd zijn te 1000 Brussel, Knolstraat 35
verweester, hebbende als raadsman meester B. Bronders, advocaat te 8400 Oostende, E. Beernaertstraat 106

I. Rechtspleging :

De dagvaarding werd betekend op 27 juni 2007.

Kennis werd genomen van het dossier van de rechtspleging en van de bundels van partijen.

De partijen hebben hun middelen en besluiten voorgedragen in de openbare terechtzitting van 21 november 2007.

Artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 tot regeling van het taalgebruik in gerechtszaken werd in acht genomen.

II. Ten gronde :

A. Beknople gegevens en voorwerp van de vorderingen:

Eiseres stelt dat de Internationale Luchthaven Oostende (waarvoor het Vlaams Gewest bevoegd is) de aangepaste milieuvergunning als verleend bij M.B. van 25

3743

april 2005, herhaaldelijk overtreedt op het vlak van de maximum toegelaten geluidshoeverheid per vliegbeweging tussen 23.00 uur en 06.00 uur.

Volgens eiseres bedraagt de maximum toegelaten geluidshoeverheid tot 31 december 2009: QC max 82 (QC staat voor Quota Count).

Die QC wordt bepaald als volgt:

QC = 10 (G-85)/10 waarbij G de maastaf is voor het bij de landing of het opstijgen gemeten geluidsniveau uitgedrukt in EPN (dB).

Een Quota Count is de maat voor de individuele geluidstypering van een vliegtuig.

Eiseres beweert dat diverse vliegtuigen die geluidsnorm duidelijk overschrijden zoals die is opgelegd in het M.B. van 25 april 2005 (stuk 1 Vlaams Gewest blz. 37)

Zij verwijst naar volgende vliegtuigen:

- 1) - MK Airlines met registratie 9G - MKM : QC=144
- G-MKAA: QC = 144
- 9G -MKR: QC=87
- 9G -MKS: QC=144
- 9G -MKTU: QC=148
- 2) Saudi Arabian Airlines met registratie HZ-AIU: QC=95 en 95.5

Eiseres vordert:

- gedaagde te veroordelen tot naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden zoals opgenomen in het Ministerieel Besluit van de Minister van Openbare Werken, Energie en Leefmilieu d.d. 25 april 2005, inzonderheid met betrekking tot de maximum toegelaten geluidshoeverheid per vliegbeweging tussen 23.00 en 06.00 uur, dit onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 EUR per inbreuk.

Verweerderster bewijst vooreerst de ontvankelijkheid van de vordering voor zover die is gesteund op artikel 2 van de wet van 12 januari 1993 betreffende het vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu.

Subsidiair stelt verweerderster dat - voor zover de berekeningswijze van de Quota Count Arriva! in de dagvaarding niet noodzakelijk zou verkeerd zijn - de vordering alsnog ongegrond voorkomt, nu er geen sprake is van een kennelijke inbreuk of een ernstige dreiging die een stakingsvordering kunnen verantwoorden.

Uiterst ondergeschikt stelt verweerderster dat aan belangonaftweping dient gedaan, waarbij de eis van eiseres qua belang niet kan opwegen tegen de sociaal-economische belangen van de vlieghaven.

B. Beoordeling:**B1. Ontvankelijkheid**

Eiseres baseert haar vordering op de wet van 12 januari 1993 betreffende het vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu, en meer bepaald op artikel 2 van die wet.

Aan de hand van de door eiseres voorgelegde bescheiden moge blijken dat zij alle voorschriften van de wet rond de VZW heeft nageleefd en sedert minstens 3 jaar rechtspersoonlijkheid had bij het instellen van de stakingsvordering.

Blijkens artikel 3 van de statuten heeft de vzw tot doel "te waken over het leefmilieu in de breedste zin in de omgeving van de Luchthaven van Oostende".

Er mag aldus worden aangenomen (stuk 5 Wiloo) dat eiseres ook daadwerkelijk activiteiten ontplooit die concorderen met hun statutair doel en die betrekking hebben op een collectief milieu-belang dat ze wensen te beschermen. Eiseres bewijst dat de beslissing tot het instellen van de vordering werd opgenomen op 6 juni 2007 door het bevoegde orgaan van de vzw (stuk bundel eiseres).

De vordering komt dan ook ontvankelijk voor.

B2. Voorslaande opmerking

Gelet op de proceeshouding van partijen zoals uiteengezet in de gewisselde conclusies mag worden aangenomen dat elke verzoeningspoging als omschreven in artikel 1. tweede lid van de bedoelde Wet zou zijn mislukt.

Deze is overigens niet voorgeschreven op straffe van nietigheid, terwijl verweersster niet aantoon, noch beweert dat het gebrek aan verzoeningspoging haar belangen zou hebben geschaad.

B3. Omtrent de stakingsvordering

Het besproken M.B. van 25 april 2005 wijzigt in essentie een aantal eerder opgelegde vergunningsvoorwaarden en onder meer op het vlak van de geluidscouturen, zoals supra beschreven sub II litera A.

Zo wordt een maximaal individuele QC bepaald op 82 tot 31 december 2009 en dit per vliegbeweging tussen 23.00 en 06.00 uur.

Verweersster stelt dat de door eiseres berekende Quota Count-cijfers foutief zijn, vernis moet gerekend worden met de parameter G in analogie met deze gehanteerd bij het bepalen van de geluidshoeveelheid per vliegbeweging voor de luchthaven te Zaventem.

Aldus zou in de berekeningen analoog met Zaventem slechts volgende QC bereiki worden:

- 9G - MKM : 18,2 i.p.v. 144
- G-MKAA: 18,2 i.p.v. 144
- 9G -MKR: 11,0 i.p.v. 87
- 9G -MKS: 18,2 i.p.v. 144
- 9G -MKU: 18,6 i.p.v. 148
- HZ-AIU: 12,3 i.p.v. 95

zodat deze QC waarden ruimschoots voldoen aan de beperking tot QC van 82.

Bovenstaande berekeningswijze wordt overigens toegepast - volgens verweester - in de periodieke rapporten (per kwartaal) waarbij door de bevoegde instanties nooit opmerkingen werden gemaakt.

Verweester bewijst evenwel geenszins dat er zou dienen gerekend te worden zoals in Zaventem. Prima facie is het overduidelijk dat voor de Internationale Luchthaven Oostende aparte normen gelden, nu deze qua omvang en toegankelijkheid geenszins enige vergelijking kan doormaan met Zaventem, reden waarom een specifieke vergunning werd opgesteld voor Oostende.

Er kan niet ontkend worden dat bepaalde (lawaaiërie) vliegtuigen die te Oostende landen, zelfs niet meer welkom zijn in Zaventem, hetgeen ook de verschillende berekeningswijze verklaart.

De door eiseres berekende waarden overschrijden zeer aanzienlijk de toegelaten QC norm van 82, zodat hier wel degelijk sprake is van een kennelijke inbreuk zoals bedoeld in artikel 1 van de wet van 12 januari 1993 nu de geluidsoverlast die dit meebrengt ernstige gevolgen kan hebben voor het leefmilieu van alle omwonenden. Een leefbare omgeving veronderstelt immers zo weinig mogelijk geluidsoverlast voor de omwonenden.

Die geluidsoverlast in cijfergegevens aan Ons medegedeeld vormt ongetwijfeld een permanente ernstige dreiging en staat haaks op de na te leven vergunning van 25 april 2005.

Verweester lijkt zich bovendien heel goed bewust te zijn van de overtredding nu blijkt dat de Afdeling Milieuvergunningen van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie op 16 augustus 2007 aan de Deputatie van West-Vlaanderen een vraag heeft gericht tot "Wijziging, aanvulling van de vergunningsvoorwaarden" (stuk 4 verweester). Bij nalezing van de aanvraag moge blijken dat het specifiek onder meer gaat om een aanvulling van de parameter G, zijnde de maatstal voor het bij de landing of het opstijgen gemeten geluidsniveau uitgedrukt in FPN (dB).

Verweester stelt dat Wij aan belangafweging moeten doen en Wij moeten toezien op de mogelijkheid tot verzoening van milieubelang met het economisch belang.

} 790

In casu worden de toegelaten geluidsnormen van de vergunning aanzienlijk overschreden, zodat onverwijld moet opgetreden worden. Het behoort aan de Overheid om eventuele economische belangen verenigbaar te houden met het welzijn van het leefmilieu waarbij de burger beschermd wordt in zijn omgeving.

Laastgenoemde heeft er alle belang bij dat een milieuvergunning stipt wordt nageleefd teneinde misbruiken te zien ophouden.

Dat de door verweester gehanteerde parameter in de periodieke rapporten geen aanleiding gaf op heden tot opmerkingen kan in deze geen rechtvaardiging uitmaken voor de inbreuken.

Verweester stelt evenwel terecht dat de actueel gehanteerde (doch verkeerde) geluidsnorm uiteraard ook bekend is en ingevuld wordt door alle (niet in zake zijnde) actoren-derden rond de Oostendse Luchthaven, zodat een overgangstermijn zich opdringt.

Die actoren-derden worden van de bestaande regeling in kennis gesteld o.m. via de Aeronautical Information Publication (AIP - stuk 5 verweester).

Teneinde hieraan tegemoet te komen beschikt verweester over een termijn van 3 maanden vanaf heden om de opgelegde verplichting als hierna bevolen strikt na te leven.

Bij gebreke hieraan te voldoen wordt een dwangsom opgelegd van 10.000 EUR per vastgestelde inbreuk door een daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder.

Verweester dient als verliezende partij de kosten af te dragen.

OM DEZE REDENEN :

Wij, Hendrik Danneels, rechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge, waarnemend voorzitter bij weinig belet van de titularis en ondervoorzitters, zijning houdend zoals in kort geding, bijgestaan door Katrien Candaele, e.a. adjunct-griffier.

Wijzende in eerste aanleg en op legenspraak en zetelend als in kort geding in toepassing van de wet van 12 januari 1993:

Veroordelen de verweester tot naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden zoals opgenomen in het M.B. van 25 april 2005 houdende het gedeelteleijk verlenen van de Milieuvergunning aan de Internationale Luchthaven Oostende en meer bepaald met betrekking tot de voorziene maximum toegelaten geluidshoofteelheid per vliegbeweging tussen 23.00 u en 06.00 uur bepaald op QC (Quota Count) 82 en *dit binnen de drie maanden vanaf heden.*

Veroordelen de verweester tot betaling van een dwangsom van tienduizend euro (10.000 EUR) per vastgestelde inbreuk door een daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder.

3797

Onderhavige beschikking is ingevolge artikel 1039 van het Gerechtelijk Wetboek uitvoerbaar bij voorraad.

Veroordelen verweerster tot de kosten, aan haar zijde niet te begroten daar ze haar ten laste blijven, aan de zijde van eiseres begroot op de dagvaardingskosten ad 248,80 EUR en de rechtsplegingsvergoeding ad 123,95 EUR

Artikel 1024 van het Ger.W. regelt de kosten van tenuitvoerlegging.

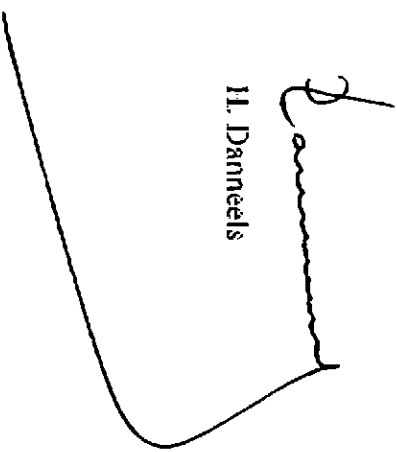
Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van kort geding in het gerechtshof van Brugge op vijf december tweeduizend en zeven.

Aanwezig zijn:

Hendrik Danneels, rechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge, waarnemend voorzitter bij wettig belet van de titularis en ondervoorzitters
Katrien Candaele, e.a. adjunct-griffier

K. Candaele

H. Danneels